

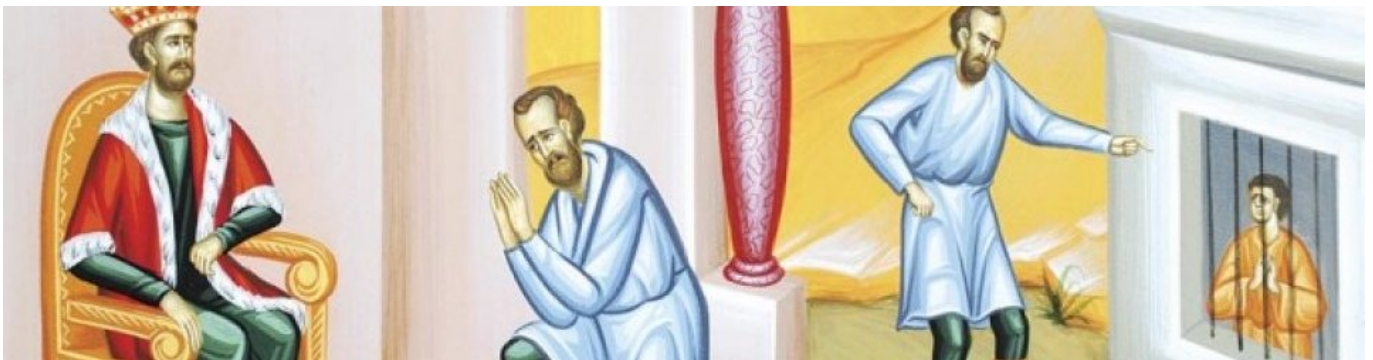
Ἡ παραβολὴ τοῦ ἀγνώμονος δούλου (Ματθ.18,23-35) (Anthony Bloom Metropolitan of Sourozh (1914- 2003))

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Θεολογία και Ζωή](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Εἰς τό ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καί τοῦ Υἱοῦ καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Συχνὰ οἱ ἄνθρωποι ταλαιπωροῦνται ἀπὸ τὸ ἐρώτημα: πῶς μπορεῖ κάποιος νὰ σωθεῖ; Καὶ βρίσκουμε σ'αὐτὸ τὸ ἐδάφιο τοῦ Εὐαγγελίου, ὅπως σὲ μιὰ ὀλοκληρη σειρὰ ἀπὸ ἄλλα, μιὰ τόσο ἀπλὴ καὶ συγκεκριμένη ἀπάντηση. Ἡ σωτηρία σας βρίσκεται στὰ χέρια σας: συγχωρῆστε – καὶ θὰ συγχωρηθεῖτε. Καὶ τὴν στιγμή πού θὰ ἔχετε συγχωρηθεῖ, σημαίνει ὅτι ἡ αἰώνια ζωὴ εἶναι ἀνοιχτὴ γιὰ σᾶς.

Στὸ σημερινὸ Εὐαγγέλιο ὁ Χριστὸς μᾶς μιλάει γιὰ ἕναν ἄνθρωπο πού ὄφειλε ἕνα τεράστιο χρηματικὸ ποσὸ στὸν κύριό του ἀλλὰ δὲν εἶχε τὰ μέσα νὰ τοῦ τὸ ξεπληρώσει κι ὁ κύριος τοῦ τὰ διέγραψε ὅλα γιατί τὸν λυπήθηκε. Φεύγοντας αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος συνάντησε κάποιον ὁ ὁποῖος τοῦ χρωστοῦσε ἕνα μικρὸ χρηματικὸ ποσὸ, κι ἄρχισε νὰ ἀπαιτεῖ τὴν πληρωμὴ του χωρὶς ἔλεος. Ἀκούγοντας αὐτὸ ὁ κύριός του, εἶπε: Ἐγὼ σοῦ συγχώρησα ἕνα τεράστιο χρέος, πῶς μπορεῖς ἐσὺ νὰ μὴν συγχωρεῖς στὸν ὀφειλέτη σου αὐτὴ τὴν μικρὴ ὀφειλή; Μὲ τὸν ἴδιο τρόπο περιμένουμε ὅτι μὲ μιὰ λέξη συγχώρησης ἀπ' τὸν Θεό, οἱ πύλες τῆς αἰώνιας ζωῆς

μπορούν ν' ανοίξουν για μᾶς, ἀλλά ἐμεῖς κλείνουμε αὐτὲς τὶς πόρτες - τὶς μικρὲς πόρτες αὐτῆς τῆς ἐφήμερης ζωῆς, σ' ἓνα ἄλλο πρόσωπο. Σὲ τί μπορούμε νὰ ἐλπίζουμε;

Τὸ Εὐαγγέλιο λέει σ' ἓνα ἄλλο σημεῖο: μ' ὅποιο μέτρο μετᾶμε, μὲ τὸ ἴδιο μέτρο θὰ μετρηθοῦμε. Στοὺς Μακαρισμοὺς λέει: εὐλογημένοι εἶναι αὐτοὶ ποὺ συγχωροῦν, γιατί κι αὐτοὶ θὰ συγχωρηθοῦν, καὶ στὴν Κυριακὴ προσευχὴ: συγχώρησε μας ὅπως συγχωροῦμε. Πόσο ἀπλὰ φαίνονται ὅλα, κι ὅμως πόσο δυσκολευόμαστε. Θὰ ἦταν ἀπλό ἂν οἱ καρδιές μας ἀνταποκρίνονταν στὴν λύπη, στὴν ἀνάγκη· εἶναι δύσκολο γιατί οἱ καρδιές μας μένουν σιωπηλές. Ἀλλὰ γιατί συμβαίνει αὐτό; Ἴσως νὰ μὴν ἦταν ἔτσι, ἐπειδὴ, ὅταν κάποιος φέρεται ἄσχημα, πάντα θεωροῦμε ὅτι εἶναι κακός ἄνθρωπος, χωρὶς νὰ συνειδητοποιοῦμε ὅτι ἓνας ἄνθρωπος θέλει τόσο πολὺ νὰ εἶναι καλός, θέλει τόσο κάθε λέξη του, οἱ σκέψεις του κι ἡ καρδιά του νὰ εἶναι ἀγνές, οἱ πράξεις του νὰ ἔχουν ἀξία, ἀλλὰ ἀπλὰ δὲν ἔχει τὴν δύναμη, μπλέκεται ἀπὸ παλιές συνήθειες, ἀπὸ τὴν πίεση τοῦ περιβάλλοντός του, ἀπὸ μιὰ ψεύτικη ντροπὴ, κι ἀπὸ τόσα ἄλλα. Καὶ συνεχίζει νὰ φέρεται ἄσχημα· ἀλλὰ θὰ μπορούσαμε νὰ τὸν ξεμπερδέψουμε. Μποροῦμε νὰ τὸν κοιτάξουμε, ὅπως θὰ τὸν ἔβλεπε ὁ Θεός, μὲ συμπόνια, ὅπως θὰ μπορούσε κάποιος νὰ δεῖ ἓναν ἄρρωστο ἄνθρωπο ποὺ πεθαίνει ἀπὸ κάποια ἀσθένεια ποὺ θὰ μπορούσε νὰ γιατρευτεῖ ἂν μοναχὰ τοῦ δίναμε τὴν κατάλληλη θεραπεία.

Καὶ καθένας ἀπὸ ἐμᾶς μπορεῖ νὰ κάνει αὐτὸ ποὺ εἶναι ἀναγκαῖο. Κοιταξτε κάποιον, καὶ σπλαχνισθεῖτε τον ἐπειδὴ μὲ τὸν ἓνα ἢ μὲ τὸν ἄλλο τρόπο εἶναι ἀδύναμος, ὀργισμένος, ἐκδικητικὸς, κακός. Σπλαχνισθεῖτε τον καὶ στρέψτε τὴν φωτεινὴ πλευρὰ τῆς ψυχῆς σας πρὸς αὐτόν, πέστε του ὅτι οἱ πράξεις καὶ τὰ λόγια του δὲν σᾶς ἐξαπατοῦν, ὅσο κακός κι ἂν μπορεῖ νὰ δείχνει, γιατί ξέρετε ὅτι αὐτὸς εἶναι εἰκόνα τοῦ Θεοῦ, σπιλωμένη καὶ παραμορφωμένη, κι ὅμως ἐσεῖς στὸ πρόσωπο του προσκυνᾶτε τὸν Θεό, καὶ τὸν ἀγαπᾶτε σὰν ἀδελφὸ σας. Κάνοντας αὐτὸ μπορεῖ νὰ σᾶς κοστίζει πάρα πολὺ, ἀλλὰ, ἂν μπορούσατε νὰ τὸ κάνετε μία ἢ δύο φορές, τότε θὰ βλέπατε πῶς μπορεῖ ἓνα πρόσωπο ν' ἀλλάξει ἐπειδὴ πιστέψατε σ' αὐτό, ἐπειδὴ ἀποθέσατε τὴν ἐλπίδα τοῦ Θεοῦ σ' αὐτό, ἄραγε σὲ τί κόσμο θὰ ζούσαμε - σ' ἓνα κόσμο ἀμοιβαίας ἐμπιστοσύνης. Ἀλήθεια, πρέπει νὰ πληρώσουμε γι' αὐτὸ μὲ τὸ αἷμα τῆς καρδιᾶς μας, μὲ δάκρυα συμπόνιας, μὲ τὴν ἀγωνία τῆς καρδιᾶς μας, ἀλλὰ τί χαρὰ θὰ ὑπάρχει ὄχι μόνον ἀνάμεσα στοὺς ἀγγέλους τοῦ Θεοῦ στὸν οὐρανὸ, ὅταν θὰ δοῦν νὰ σώζεται ἓνας ἁμαρτωλός, ἀλλὰ καὶ στὶς καρδιές μας, ὅταν ξαφνικὰ δοῦμε, ὅτι σὲ ἀπάντηση τῆς συμπόνιας καὶ τῆς ἀγάπης μας, ἓνα πρόσωπο γέμισε μὲ τὸ φῶς τῆς αἰώνιας ζωῆς! Ἀμήν.

Ἀπόδοση κειμένου: www.agiazoni.gr